

Hra pro čtyři ruce

Prozaická prvotina Jana Němce Hra pro čtyři ruce obsahuje devět povídek. Na první pohled by se mohlo zdát, že pocházejí od různých autorů. Žádná se nepodobá jiné. Ten fakt ovšem nesvědčí o rozpadavém stylu, ale o Němcově nápaditosti. Prostředím je vězeňská cela, čichací místnost, nákupní centrum či interiér autobusu. Mění se vypravěči. Množí se úhly pohledu. Překvapuje originalita postav. A středobodem je láska "málem milostná". Nad povídkami lze zažívat opojnou radost z vyprávění, náznaků i nečekaných point. Jejich síla neodvane s poslední přečtenou řádkou. Zkrátka: jde o knihu, jež výrazně posouvá představy o prozaickém debutu.